

THE HOUSE OF THE LORD
CHURCH OF THE LATTER DAY SAINTS

DESTER

NOVEMBER 1964

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

Tempel te Mesa,
Arizona

64e JAARGANG

Nr 12

INHOUD:

Blz.

Van de tafel van de Zendingspresident	359
Onze profeet spreekt	360
Het Melchizedekse Priesterschap	364
Mutaties in de Hollandse Ring	366
Genealogie	367
De nieuwste tempel is gereed	369
Kerstmis 1964	370
Twee Presidenten confereren	371
Vragenbus	372
Mormoonse jeugd maakt tocht van 6000 mijl	375
De vraag van de maand	376
Reunie van de Melchizedekse Priesterschap	380
Hoe is de stand in Uw O.O.V.	382
Hoe oud is de aarde	384
Nieuws uit de Hollandse Ring	386
In Brazilië groeit de Kerk	387
Echtpaar Roelfsema 55 jaar getrouwd	388
Zonnehoek, De Heer scheidt de mens	389
Het Jeugdwerk	391
Gebeurtenissen in de Zending	395

Redacteur: DON VAN SLOOTEN, President der Nederlandse Zending

Assistent: A. D. JONGKEES

Melvill van Carnbeelaan 54 Driebergen

Correspondent voor de Hollandse Ring: W. Panman, Vaalrivierstraat 133, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR, f 5,— PER JAAR

GIRONUMMER 240615 - T.N.V. NEDERLANDSE ZENDING

AMERSFOORTSESTRAATWEG 214 - HUIZEN N.H.

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

VAN DE TAFEL

VAN DE ZENDINGSPRESIDENT

Nu het Kerstfeest nadert, willen wij gaarne alle leden van de Nederlandse Zending, van de Hollandse Ring en alle lezers en lezeressen van de Ster van harte een Kersttijd toewensen, vervuld van de Geest van Christus en een nieuw jaar, dat U allen vele goede kansen biedt.

Deze tijd van het jaar is heerlijk. Evenals alle andere Christenen herdenken wij de geboorte van Jezus Christus. Wij aanbidden en eren Hem als God's Zoon. Zijn geboorte is mede voor ons een herinnering aan de goddelijke liefde van onze Hemelse Vader. Het geeft ons grote blijdschap te weten dat Zijn liefde en zorg voor elk van ons zo groot is, dat Hij Zijn Eniggeboren Zoon gaf, „opdat niemand die in Hem gelooft, zal omkomen, doch het eeuwige leven hebben”. In deze tijd van het jaar brengen wij ook hulde aan een groot profeet, namelijk Joseph Smith, die de 23ste december 1805 werd geboren.

Wij, als leden van het zendingspresidentschap, geven uiting aan onze liefde voor Jezus Christus, de Verlosser van de mensheid en leggen voor u opnieuw getuigenis af van Zijn goddelijkheid. Tevens spreken wij onze waardering uit jegens de goedheid van onze Vader in de Hemel, dat Hij en Zijn

Zoon aan Joseph Smith verschenen en de weg openden voor de herstelling van het evangelie van Jezus Christus.

Wij willen ook gaarne uitdrukking geven aan onze waardering voor de getrouwe leden van de Kerk, die vlijtig arbeiden aan de opbouw van God's Koninkrijk in Nederland en België. Het is ons gebed dat u een vredig en blij Kerstfeest moogt vieren en dat het nieuwe jaar u meerdere gelegenheden zal verschaffen om Hem te dienen, wiens geboortedag wij in deze tijd vieren. Onafgebroken dienstbetoon aan Hem zal ons op het eeuwige leven voorbereiden, want Hij heeft gezegd:

„Maar zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, dien zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven”. (Joh. 4 : 14).

Wij strekken onze liefde en groeten uit aan elk van u en uw geliefden in deze Kersttijd.

Het Nederlandse Zendingspresidentschap:

Don van Slooten,
Eugene Engelbert,
Randall K. Funk.

ONZE PROFEET SPREEKT

Leeft volgens de normen van het Priesterschap

door
President David O. McKay

Voor de zeventig duizend of meer leden van de Priesterschap, die deze avond aanwezig zijn, zal ik gaarne de vermaning aanhalen die door de hoofdapostel Petrus meer dan negentien honderd jaar geleden aan de priesterschapsdragers werd gegeven. Deze apostel schreef deze regels en zond ze tot de ouderlingen in die dagen: „De ouderlingen, die onder u zijn, vermaan ik, die een medeouderling, en getuige des lijdens van Christus ben, en deelachtig der heerlijkheid, die geopenbaard zal worden: Weidt de kudde Gods, die onder u is, hebbende opzicht daarover, niet uit bedwang, maar gewilliglijk; noch om vuil gewin maar met een volwaardig gemoed; noch als heerschappij

Wegens een lichte hartaanval heeft de 91-jarige President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, David O. McKay, op advies van zijn artsen de laatste Oktoberconferentie niet bijgewoond. Zijn boodschap aan alle priesterschapsdragers werd door zijn zoon David Lawrence voorgelezen, en volgt hier.

Redactie van de Ster.

voerende over het erfdeel des Heeren, maar als voorbeelden der kudde geworden zijnde. En als de overste Herder verschenen zal zijn, zo zult gij de onverwelkelijke kroon der heerlijkheid behalen.

Desgelijks gij jongen, zijt den ouden onderdanig; en zijt allen elkander onderdanig; zijt met de ootmoedigheid bekleed; want God wederstaat de hovaardigen, maar den ne-

derigen geeft Hij genade. Verne-
dert u dan onder de krachtige hand
Gods, opdat Hij u verhoge te Zij-
ner tijd. Werpt al uw bekommernis
op Hem, want Hij zorgt voor u.
Zijt nuchteren, en waakt, want
uw tegenpartij, de duivel, gaat om
als een briesende leeuw, zoekende,
wien hij zou mogen verslinden;
denwelken wederstaat, vast zijnde
in het geloof, wetende, dat het-
zelfde lijden aan uw broederschap,
die in de wereld is, volbracht
wordt". (1 Petrus 5 : 1-9).

Deze vermaningen zijn negentien
honderd jaar oud, toch zijn ze van-
daag nieuw en even zeer op de
ouderlingen van deze Kerk van toe-
passing als toen. Petrus zeide dat
zij „voorbeelden der kudde" be-

hoorden te zijn. Ik zou willen vra-
gen of dat voorbeeld niet in het ge-
zin begint. Waar is een betere
plaats om de prijzenswaardige ide-
alen van het Priesterschap na te
streven?

Hoe ouder ik word, des te meer
ben ik mijn ouders dankbaar, om
wat zij in dat oude landhuis heb-
ben gedaan. Zij leefden het evange-
lie. Vader placht het te prediken,
vooral aan bezoekers, meer dan
aan ons jongens en meisjes, maar
Vader en Moeder leefden beide
het evangelie. Ik besef meer dan
ooit tevoren dat mijn getuigenis
van de werkelijkheid van God's
bestaan tot dat huis teruggaat, toen
ik nog een kind was, en het was

door hun onderricht en door hun voorbeeld dat ik, een kind nog, de absolute wetenschap ontving dat God mijn Vader is, dat ik toen de werkelijkheid van de geestenwereld leerde en ik geef u deze avond mijn getuigenis dat deze werkelijkheid is.

Het is voor mij gemakkelijk als goddelijke waarheid aan te nemen dat Christus tot de geesten in de gevangenis predikte, terwijl Zijn lichaam in het graf lag. Het is waar. Het is even gemakkelijk voor mij te beseffen dat iemand zo kan leven dat hij indrukken en directe boodschappen door de Heilige Geest kan ontvangen.

De sluier tussen degenen die het Priesterschap dragen en degenen aan de andere zijde daarvan is dun.

Dat getuigenis begon in dat tehuis, werd daar geboren, omdat daar een man was die het Priesterschap leefde en een vrouw die hem steunde en het thuis leefde. Ik weet niet of Petrus dat speciaal in gedachte had toen hij sprak van „voorbeelden zijn voor de kudde”, maar ik weet wel dat elk tehuis een deel van die kudde is. De invloed die U in uw huis uitoefent, gaat ook door de wijk, de gemeente, de ring, en gaat dan door de stad, de provincie, het land en de wereld.

Het kostbaarste in de wereld is een getuigenis van de waarheid. De waarheid wordt nimmer oud en de waarheid is dat God de bron van uw en mijn Priesterschap is, dat Hij

leeft, dat Jezus Christus aan het hoofd van deze Kerk staat, en dat iedere man die het Priesterschap draagt, recht heeft op de leiding en inspiratie van de Heilige Geest, indien hij op de juiste wijze leeft: matig, vlijtig, nederig en het gebed niet vergeet. Ik weet dat dit de waarheid is!

God helpe ons de waarheid te verdedigen en - nog beter - haar te leven en in het gezin in praktijk te brengen. Wat wij onze ouders verschuldigd zijn, kunnen wij niet onder woorden brengen. Zult U, ouders, vaders en moeders, diezelfde invloed op uw kinderen uitoefenen? Geef hun nooit een verkeerd voorbeeld. Gij zijt Priesterschapsdragers en gij zijt leiders. Laat hen nimmer een ruw woord horen; beheers uzelf.

Een opvliegend mens is een zwak mens; het doet er niet toe welk beroep hij heeft. Een priesterschapsdrager mag niet opvliegend zijn; hij behoort zich waardig te gedragen.

Krachtens goddelijke autoriteit het Priesterschap van God te dragen betekent een van de grootste giften die een man kan ontvangen en de waardigheid daartoe is van het grootste belang. Het Priesterschap is eeuwig. Hij die zich van zijn verantwoordelijkheid bewust is, dat hij de Godheid vertegenwoordigt, is zeer gezegend. Hij behoort dit in zulk een mate te voelen, dat hij onder alle omstandigheden zich van zijn handelingen en woorden bewust is. Geen man die het Pries-

terschap draagt, behoort het vragen van een zegen over het voedsel of het knielen met vrouw en kinderen en het vragen om God's leiding na te laten. Een gezin ondergaat een verandering, wanneer de man het Priesterschap draagt en eert. Wij mogen het niet met dwang gebruiken, want de Heer heeft gezegd:

„wanneer wij het ondernemen onze zonden te bedekken, of onze hoogmoed, onze ijdele eerzucht te bevredigen, of in enige mate van ongerechtigheid bestuur, heerschappij over of dwang op de menselijke zielen uit te oefenen, ziet, dan onttrekken de hemelen zich, de Geest des Heren is bedroefd en wanneer deze zich heeft teruggetrokken - vaarwel dan het priesterschap of het gezag van die man”. Die openbaring, door de Heer aan Joseph Smith gegeven, is een van de beste lessen in opvoedkundige psychologie en bestuur die ooit werd gegeven en wij moesten het eigenlijk steeds lezen en nog eens lezen in de

121ste afdeling van de Leer & Verbonden.

Laten wij goed beseffen dat wij leden van de grootste broederschap in de wereld zijn, de broederschap van Christus en laat ons iedere dag ons best doen de normen van het Priesterschap hoog te houden.

Laat ons een eerlijk en oprecht leven leiden. Laat ons eerlijk zijn met onszelf, met onze broeders, eerlijk met ons gezin, eerlijk met de mensen met wie wij te maken hebben, altijd eerlijk, want er zijn ogen op ons gevestigd en de grondslag voor elk karakter is eerlijkheid en oprechtheid.

God leidt deze Kerk. Wees haar trouw. Wees uw familie trouw. Bescherm uw kinderen. Leid hen, niet naar willekeur, maar met het voorbeeld van een vader, een liefhebbende moeder, en draag bij tot de kracht van de Kerk door uw Priesterschap in uw gezin en in uw leven uit te oefenen, bid ik in de naam van Jezus Christus, Amen.

ERRATUM

Door een vergissing mijnerzijds, waarvoor ik de lezers wel mijn verontschuldiging aanbied, staat op de binnenzijde van de voorom-

slag van het novemnummer ARIZONA TEMPEL vermeld. Dit moet natuurlijk zijn HAWAIIAN TEMPEL.

A.D.J.

Het Melchizedekse Priesterschap

Priesterschap en gezin

(vervolg)

Het aandeel van de vrouw in het Priesterschap

De vrouw deelt in de zegeningen van het Priesterschap. Het Priesterschap is in het belang van alle leden van de Kerk. Mannen hebben geen grotere aanspraak op de zegeningen die uit het Priesterschap voortkomen, dan vrouwen.

De vrouw is geen draagster van het Priesterschap, doch zij is deelgenote in de zegeningen daarvan. Dat wil zeggen, dat de man als drager van het Priesterschap de priesterlijke plichten van de Kerk uitvoert en dat zijn vrouw met hem de voorrechten, die aan het bezit van het Priesterschap worden ontleend, geniet. Bij de tempeldiensten komt dit heel duidelijk naar voren. De verordeningen, die in de Tempel worden bediend, zijn zeer bevestigd van priesterlijke aard; toch hebben de vrouwen deel in elk van hen. De hoogste zegeningen van de tempel kunnen alleen op beiden bevestigd worden, n.l. het eeuwig huwelijk.

De profeet Joseph Smith heeft dit duidelijk gemaakt. „Hij sprak over het overdragen van de sleutelen

van het Priesterschap aan de Kerk en zeide, dat de getrouwe leden van de Zusters Hulp Vereniging die met hun echtgenoten zouden ontvangen, opdat de Heiligen, wier oprechtheid was beproefd en goed bevonden, zouden weten hoe de Here iets te vragen en een antwoord te ontvangen. Want volgens zijn gebeden had God hem voor een andere plaats bestemd. Hij spoorde de zusters aan steeds geloof te cefenen en gebeden op te zenden voor hun echtgenoten, in wie zij steeds hun vertrouwen dienden te stellen. Ja, God verwachtte van hen, dat zij die zouden eren, evenals die getrouwe mannen, die door God aan het hoofd van de Kerk waren geplaatst om Zijn volk te leiden. Ook in hen dienden zij hun vertrouwen te stellen. Wij moeten voor hen bidden, want de sleutelen van het koninkrijk zullen spoedig aan hen worden gegeven, opdat zij in staat zijn al het verkeerde te bespeuren; en ook voor de ouderlingen, die te bestemder tijd hun oprechtheid zullen tonen” (Lerin-

gen van Joseph Smith, blz. 239).

De betekenis van het moederschap

Waarom zou God macht geven aan Zijn zonen en die macht aan Zijn dochteren onthouden? Zouden zij, met betrekking tot hun rechtspositie en de geboden gelegenheden om in dit leven arbeid te verrichten, niet in God's oog gelijk zijn?

Aangezien vrouwen in het leven even noodzakelijk zijn als mannen (zonder vrouwen zou het leven zelfs onmogelijk zijn) eist de rechtvaardigheid hun erkenning door Vader in de Hemel. Ja waarlijk, De rechtvaardige God is geen aan-nemer des persoons.

De verdeling van de verantwoordelijkheden des levens tussen de man en de vrouw geschiedde met een wijs en edel oogmerk. Onze Vader in de Hemel heeft Zijn dochteren begiftigd met een even grote belangrijkheid en macht, welke gave, indien in haar geheel uitgeoefend, hun gehele aardse leven in beslag neemt. De gave, die hier bedoeld wordt, is de gave van het moederschap, de edelste, zielsbevredigendste van alle aardse ervaringen. Indien deze gave, deze macht, in rechtvaardigheid wordt uitgeoefend, dan heeft de vrouw noch de tijd voor, noch het verlangen naar iets anders. Er is op aarde niets dat verhevener is dan het moederschap. Dit betekent nu ook weer niet, dat de vrouw geen gebruik zou mogen maken van andere speciale gaven, die zij bezit. Zij is begiftigd met de menselijke vrije wil en wel in dezelfde mate als de man. Hoe meer de vrouw haar aangeboren talenten gebruikt, des

te groter is haar macht ten aanzien van het moederschap.

Zeker, de vrouw kan ook andere activiteiten voor zich opeisen, doch in haar levensplan moet het moederschap voorrang hebben.

De gave van het moederschap en de daaruit voortvloeiende verantwoordelijkheden, maakten het wenselijk dat de vrouwen werden ontheven van hun verplichtingen ten aanzien van de actieve dienstverleningen in de Priesterschap. Een eerlijke en wijze regeling werd door onze Heer getroffen, een regeling waardoor de vrouwen werden vrijgesteld van bepaalde kerkelijke verantwoordelijkheden. Door deze vrijstelling zijn zij in staat hun grote roeping, moeders van het mensdom te zijn, te verheerlijken.

De oefening van de menselijke geest om zowel op aarde als in het hiernamaals vooruitgang te maken en daardoor vreugde te smaken, eist de allegrootste inspanning van het denken. Psychologen geven in het algemeen toe, dat de eerste jaren van het leven beslissend zijn ter bepaling van de toekomst van het kind, zowel in fysiek, verstandelijk, als geestelijk opzicht.

Als naaste medewerkster van God in het scheppen van nieuw leven, rust een grote verantwoordelijkheid op de moeder, die het gehele geslacht baart en grootbrengt.

Waarlijk er bestaat geen grotere verantwoordelijkheid en er is geen overtuigender bewijs van aangeboren macht, dan het moederschap. Een dergelijke, aan de vrouw toegekende macht, bewijst overduidelijk dat zij waarlijk werd erkend

en vertrouwd. Natuurlijkerwijs was het een dochter van Eva, die de verheven eer te beurt viel om de aardse moeder en leidster te zijn van Zijn Eniggeboren Zoon. Hierdoor eerde Vader in de Hemel het vrouwzijn voor tijd en eeuwigheid. Laten de vrouwen, waar ook ter wereld, even deze grote waarheid overdenken, namelijk, dat het hun recht is om kostbare zielen voort te brengen, hen tot wasdom te brengen en om hen ten goede of ten kwade te beïnvloeden. Deze macht is van onschatbare waarde en zij is het bewijs, dat onze Vader eerlijk en rechtvaardig is en dat Hij Zijn liefde betoont aan en Zijn vertrouwen stelt in zowel Zijn dochteren als in Zijn zonen.

Vrouwen, die buiten hun schuld de gave van het moederschap niet direct kunnen uitoefenen, kunnen dit plaatsvervangend doen. Het moederschap mag even universeel en plaatsvervangend worden uitgeoefend als het Priesterschap. Talloze verwaarloosde kinderen behoeven zo zeer moederlijke zorg. (Hoevele

vrouwen hebben hun leven niet ingezet voor de verpleging en de verzorging van de lijdende mens. Deze roeping vloeit eveneens voort uit hun aangeboren macht van het moederschap).

„Moeders zijn handelende instrumenten in de handen van de Voorzienigheid. Door hen wordt het lot van de volkeren bepaald. Laten de moeders van iedere natie hun kinderen leren nimmer oorlog te voeren. Zo lerende zullen hun kinderen opgroeien en zij zullen geen oorlog beginnen.

Als de moeders hun kinderen zonderrichten „oorlog, oorlog, over uw vijanden, ja oorlog allerwege!”, dan zullen zij met deze verderfelijke geest vervuld worden. Bijgevolg ziet u onmiddellijk wat ik u op het hart wens te drukken, namelijk dat de moeders de kruiden zijn waarmee de smaak aan de gehele mensheid wordt gegeven en die smaak geeft leiding aan de levens en het lot van de mensen op aarde”. (uit een toespraak van Brigham Young)
(wordt vervolgd).

Mutaties in de Hollandse Ring

Tijdens de 4e, driemaandelijke Ringconferentie werden de volgende mutaties in de onderscheidene ringbesturen uitgevoerd:

Ontslagen met een woord van dank (wegens gezondheidsredenen): Zus-

ter Blanche Day uit Amsterdam Oost, als secretaresse van het Ring J.V.O.O.V.-presidentschap.

Aangesteld: Broeder David L. Fry uit Den Haag al Assistent Ringsecretaris.

GENEALOGIE

Over de vrije wil van de doden

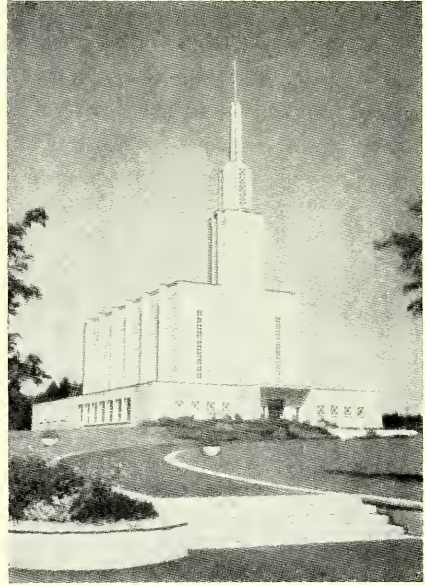
Vaak, als wij proberen het werk voor de doden te stimuleren, komen wij de opmerking tegen „waar blijft dan zo de vrije wil van de mens, als we hun zo maar een doop opleggen?”

„Misschien wel tegen hun zin?”

Laten we voorop stellen dat de vrije wil een van de belangrijkste grondslagen van het Evangelie is. Daar ging de strijd tussen Jehova en Lucifer om in het voorbestaan. Deze vrije wil geldt ten allen tijde zowel voor de doden als voor de levenden.

Als familieleden van ons gestorven zijn, die we van zeer nabij gekend hebben, van wie we weten dat ze niet zo goed geleefd hebben, of in hun leven geen godsdienst toelieten, dan zijn we soms geneigd te zeggen: „O, maar voor die hoeven we niet te laten dopen, want die neemt het toch niet aan. We kunnen hun toch niet onze wil opleggen?”

Broeders en zusters, weet u wat er na de dood voor veranderingen met deze mensen geschied kunnen zijn? Op aarde waren ze misleid door menselijke leerstellingen, maar in de geestenwereld, waar misschien de sluier, die ons scheidt van ons voorbestaan, weer opgelicht is, en waar ook het Evangelie gepredikt wordt, kunnen zij tot een besef van

de waarheid gekomen zijn en verschrikkelijke wroeging hebben en graag alles op aarde over doen, als daar de kans toe was.

We dopen dus voor al onze familieleden. We moeten allen de kans geven om het aan te nemen. Iemand, die in de geestenwereld even verstokt blijft als hij op aarde was, hoeft deze doop niet aan te nemen. Hij heeft zijn vrije wil en mag zelf kiezen.

Overigens kunnen wij ons heel erg vergissen in mensen. Ze zijn vaak binnen zo anders als ze van buiten schijnen te zijn. En ook je oordeel kan beïnvloed zijn door allerlei factoren. Graag hiervan een paar voorbeelden.

In het gezin, waaruit ik kom, leefden we naar vrij hoge normen. Vader en moeder waren geheelonthouder en alcohol drinken was in de ogen van ons, kinderen, iets onfatsoenlijks. Mijn vader had een

broer, die al jong een avontuurlijk leven wenste en als koloniaal naar Indië ging. De ouderen onder u zullen nog wel weten hoe dat zo'n 60 of 70 jaar geleden toeging. In het koloniale leger werd de alcohol bij liters gedronken en als je zelf niet beter wist, deed je mee met al die gewoonten. Mijn oom werd dus al gauw een drinkebroer. Toen hij later nog een periode alleen terug ging naar Indië, terwijl zijn vrouw en kinderen hier bleven, nam hij daar een Javaans vrouwtje. Toen zijn tijd om was liet hij haar rustig weer in de steek met haar twee kinderen. Ook dergelijke toestanden waren toen schering en inslag en ze vonden dat „gewoon”! Maar om al deze dingen werd in ons gezin nogal verachtelijk gesproken over deze oom. Hij is al lang dood. Ik heb hem alleen maar als kind gekend. Toen ik lid van de kerk werd en meteen aan mijn genealogische werk begon, heb ik natuurlijk ook voor deze oom gewerkt. Ik stuurde verschillende lijsten op en het merkwaardige was, dat de allereerste lijst, die ik met een doopdatum terugkreeg, van deze oom was. - Toen eens een heel oude oom bij mij op bezoek was en we oude herinneringen ophaalden, had hij het ook over oom Kobus „Dat was een goeie vent” zei hij „hij had voor iedereen alles over”. Ja, daar keek ik toch van op. 'k Was blij ook eens van een andere kant wat over deze oom te horen en nu begreep ik ook dat deze oom, die „zo'n goeie vent” was, in de geestenwereld, toen hij de waarheid leerde kennen, veel wroeging moest hebben gehad.

Een ander geval was de derde vrouw van mijn grootvader. Zij was alcoholiste. In haar roszak had ze altijd de bekende platte fles met jenever en was soms 's morgens al dronken. Meer dan 25 jaar heeft mijn grootvader het toch met haar uitgehouden. Na zijn dood wilden zijn kinderen niets meer met haar te maken hebben. Ze is in delirium tremens gestorven.

Vroeger werd zo iemand alleen maar veracht. Nu weten we dat alcohol op sommige mensen zo'n verwoestende invloed kan hebben, dat het werkelijk als een ziekte moet worden beschouwd. Het zijn beklagenswaardige schepsels, die, al willen ze, zonder hulp van anderen nooit van deze afschuwelijke verlangens naar de roes af kunnen komen. Overal in het land kennen we nu de consultatiebureaus voor drankzuchtigen, opgericht door de gezamenlijke geheelonthoudersbewegingen, met steun van de overheid, waar een staf van doktoren en verpleegsters, die hierop gespecialiseerd zijn, deze ongelukkige mensen proberen te helpen. On-eindig veel liefde, geduld en geld is hiervoor nodig. In de zgn. Blauwe week, altijd tussen Hemelvaartsdag en Pinksteren, wordt voor deze consultatiebureaus ge-collecteerd. Geeft met milde hand broeders en zusters, als u het blauwe bloempje aangeboden wordt.

De genezenen blijven morele steun nodig hebben. Ze hebben zich verenigd als een groep, de zgn. A. mensen. Ze zijn gelukkig omdat ze genezen zijn, maar voelen het nog altijd als een gemis, dat ze deze roes

niet meer op kunnen roepen, hoewel ze het niet willen.

Begrijpt u dat ik, dit alles wetende, wat liefderijker over mijn stiefgrootmoeder kan denken, en me ook voor kan stellen dat mijn grootvader in de geestenwereld,

met nog zoveel meer inzicht, toch deze vrouw aan zich verzegeld wil zien?

Wij geven al onze doden de kans, maar zij zullen zelf kiezen met hun vrije wil!

DE NIEUWSTE TEMPEL IS GEREED

OAKLAND, CALIFORNIE. De Mormoonse Tempel hier is nu voor het publiek gesloten en het 5 miljoen dollars gekost hebbende gebouw is de 17de, 18de en 19de november j.l. ingewijd.

De kerkelijke leiders prezen de 347.000 bezoekers voor de medewerking, de orde en het begrip door hen gedurende de drie weken dat de tempel voor bezoek de vorige maand geopend was, aan de dag hebben gelegd. De laatste dag, de 31ste oktober, gingen 17000 bezoekers door het indrukwekkende gebouw. Hele rijen wachtten in de regen totdat de tijd van sluiten voor goed voor het publiek was gekomen.

De tempel werd ingewijd onder leiding van David O. Mc.Kay, de President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en zijn raadgevers Hugh B. Brown en N. Eldon Tanner.

Alle Algemene Autoriteiten van de Kerk en hun echtgenoten waren tot deelneming uitgenodigd. De inwijding omvatte twee vergaderingen per dag gedurende drie dagen.

Het gebouw werd de 5de oktober voor het publiek geopend; de duur werd met een week verlengd, vanwege de grote belangstelling. Nu is de tempel gesloten en zal voor het publiek gesloten blijven. Alleen trouwe leden van de Kerk hebben toegang tot het inwendige van het gebouw. De tempelgrond blijft echter toegankelijk en bezoekers zijn welkom.

De Mormoonse tempels, waarvan er thans twaalf andere in gebruik zijn, zijn niet voor openbare erediensten, maar voor heilige verordeningen, zoals de doop voor de doden en huwelijken voor „tijd en eeuwigheid”. De Oakland Tempel is ten dienste van de kerkleden in Noord-Californië, West-Nevada, West-Oregon en West-Washington. President Stone dankte de bezoekers voor hun medewerking tijdens de rondleiding in het gebouw. „Wij hopen dat velen zich geïnspireerd zullen voelen als leden naar de tempel terug te keren”, zeide hij.

De tempel wordt de 5de januari voor verordeningendiensten geopend.

KERSTMIS 1964

Wederom spoedt zich een jaar ten einde. In de eeuwige cirkelgang van afwisseling tussen licht en duisternis staan wij opnieuw voor het jaargetijde van donkerte en zien wij reikhalzend uit naar het licht dat wij weten wéér te komen in voorjaar en zomer.

Duisternis is het ook rondom ons in de wereld. Boodschappen van Licht die weleer werden gegeven, zijn voor velen slechts nog vage schijnsels waarop het moeilijk is zijn weg te vinden, of worden in het geheel niet meer waargenomen. Reikhalzend ziet een verdoolde wereld uit naar licht in deze geestelijke duisternis, doch waar moet zij kijken? Is er ooit nog wel uitzicht op „Licht” dat moet komen in een geestelijk voorjaar na een barre winter?

Deze vraag brengt ons in herinnering een gebeuren dat nu bijna tweeduizend jaren geleden plaats vond op het westelijk halfrond, waar een loot van het oude Israel leefde in de dreiging van een groeiende duisternis en de gelovigen reikhalzend uitzagen naar het „Licht” dat hun was beloofd. Het volk van Nephi, levend in een periode van steeds toenemend verval, zag uit naar de tekenen hun voorzegd door Samuel, de Lama-

nietische profeet. Zoals nu, was daar slechts een kleine groep die het profetische woord verstond en uitzag naar zijn tekenen; doch de grote menigten vervielen meer en meer tot ongeloof en vervolgden hen die bleven bouwen op de belofte van Licht.

En ging de belofte in vervulling? Wij weten nu op welk een grootse wijze dit inderdaad het geval was. Doch er is meer: De boodschap die toen gegeven werd aan Nephi, de profeet, in antwoord op zijn machtige smeekbeden om hulp, klinkt door tot in onze tijd. Want niet alleen gaf zij de belofte van licht in de benarde tijden van toen, doch zij geeft ons tevens de zekerheid dat ook nu er een terugkeer van licht zal zijn, ja zelfs al is begonnen - Want aldus is het beloofd aan de mensheid en aldus zal de Heer tot op de laatste letter Zijn belofte nakomen.

Het is deze wetenschap die ons met vreugde opnieuw de „Kerstboodschap” van onze Heiland aan Nephi, de profeet, doen lezen omdat zij de belofte van een terugkeer van het Licht inhoudt die eeuwig is, die een antwoord inhoudt voor de dolenden, ook in onze tijd:

„Hef uw hoofd op en wees welge-

moed; want zie,, de tijd ist nabij en hedenavond zal het teken worden gegeven, en morgen kom Ik in de wereld om de wereld te tonen dat IK ALLES ZAL VERVULLEN, wat Ik door Mijn heilige profeten heb doen spreken.

Zie, Ik kom tot de Mijnen om alles te vervullen, wat Ik sedert de grondlegging der wereld aan de mensenkinderen heb bekend gemaakt, en om de wil te doen zowel van de Vader als van de Zoon -

van de Vader wegens Mijzelf, en van de Zoon wegens Mijn vlees. En zie, de tijd is nabij, en hedenavond zal het teken worden gegeven." (B. v. M. 3 Nephi 1:13, 14)

Moge deze boodschap ook U allen doortrillen en medehelpen U een wondermooie Kerstmis te geven, is de zegenbede van

het Presidentschap van de Hollandse Ring.

Twée Presidenten confereren

De president van de Verenigde Staten en de President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen spraken in Salt Lake City met elkander, enkele dagen vóór de verkiezingen op 3 november j.l. Lynden B. Johnson bracht de Kerkleider gedurende de verkiezingscampagne voor de tweede maal een bezoek en sprak daarna in de Salt Lake Tabernakel, waar hij door de aanwezigen werd toegejuicht. President David O. McKay wenste Mr. Johnson het goede, eveneens alle kandidaten, geen partij willende kiezen in de campagne.

Andere voorname kandidaten bezochten ook de 91-jarige Kerkleider.

V R A G E N B U S

Wat bedoelde Paulus met Romeinen 9?

Een lezeres van de Ster vroeg mij om uitleg van Romeinen 9 : 15-30. „De rest is wel weer duidelijk”, zeide zij.

Om te beginnen moeten wij vaststellen, dat Paulus vaak moeilijk te volgen is. Zijn tijdgenoten hadden daar ook al last mee. (Zie Petrus 3 : 15-16).

Behalve tentenmaker was Paulus een geleerd man, een leerling van Gamaliël (Hand. 22 : 3) en zijn uitdrukkingwijze vloeide daaruit als 't ware vanzelf voort, maar toch niet zo, dat men uit zijn manier van de dingen zeggen zou mogen afleiden, dat hij een ander evangelie verkondigde dan dat van Jezus Christus, een evangelie naar eigen inzicht. Indien dat zo was, zou hij op een zeer in 't ooglopende wijze met zichzelf in tegenspraak zijn (Zie Gal. 1 : 6, 7 en Rom. 9 : 1, enz.) en... onherroepelijk van zijn apostelschap ontheven zijn geworden.

Aangezien dit niet is geschied en Paulus aan het einde van zijn zendingsloopbaan met een gerust geweten kon zeggen, dat hij de goede strijd had gestreden en het geloof behouden, moeten wij naar een andere verklaring omzien van Romeinen 9 dan die, welke zich bij het lezen van dit hoofdstuk ongewild aan ons opdringt. Nu weten wij allen, als leden van Christus' Kerk, dat God Liefde en Ontferming, doch ook dat Hij strikt rechtvaardig is, of zoals de Schrift zegt:

„Dat God geen aannemer des persoons is” (Hand. 10 : 34). Het is blijkbaar bij het lezen van genoemd hoofdstuk niet zo eenvoudig die Liefde en die Ontferming, zoals wij die altijd geleerd en begrepen hebben, goed voor ogen te houden, speciaal wat de verzen 15 t/m 18 betreft, waar wij lezen:

„Want Hij zegt tot Mozes: Ik zal Mij ontfermen, diens Ik Mij ontferm, en zal barmhartig zijn, dien Ik barmhartig ben.

„Zo is het dan niet desgenen, die wil, noch desgenen, die loopt, maar des ontfermenden Gods.

„Want de Schrift zegt tot Farao: Tot ditzelve heb Ik u verwekt, opdat Ik in u Mijn kracht bewijzen zou en opdat Mijn naam verkondigd worde op de ganse aarde.

„Zo ontfermt Hij Zich dan, diens Hij wil en verhardt, dien Hij wil.” Mijn briefschrijfster zegt: „Een vreemde theorie - genade - geen werken. Het zal wel anders bedoeld zijn, maar waarom schrijft Paulus dat dan zo?”

Het is mogelijk, zelfs waarschijnlijk, dat deze vraag ook bij andere lezers van deze teksten opkomt. Voordat wij op de gewraakte teksten nader ingaan, eerst nog dit: Paulus was, zoals reeds is gezegd, een zeer geleerd man en het is met mensen die veel gestudeerd hebben, vaak zo, dat zij zich van een min of meer abstracte denk- en dus ook spreekwijze bedienen en zich dan niet realiseren dat deze wijze van denken en spreken hun hoorders of lezers meestal niet eigen is. Paulus

maakt hierop geen uitzondering, vandaar de opmerking van Petrus, die, minder geleerd dan zijn mede-apostel, zich op eenvoudiger wijze placht uit te drukken.

Natuurlijk heeft Paulus in zijn brief aan de leden in Rome niet willen zeggen dat God, waar het om erbarming en ontferming gaat, of om wat dan ook, naar willekeur, d.i. onrechtvaardig, handelde. Om zijn eigen woorden te gebruiken: „Dat zij verre!”

Dan rijst nu de vraag: Welke gedachte heeft bij Paulus dan voorgezet, toen hij die brief aan de leden van de Kerk in Rome schreef? *Deze*: Alles wat God doet, zegt, onderneemt, bepaalt, enz., doet, zegt, onderneemt en bepaalt Hij op grond van Zijn oneindig grote voorkennis. Hij wist van den beginne van al Zijn kinderen in de geestenwereld wat zij zouden doen, hoe zij onder bepaalde omstandigheden zouden spreken en handelen, wanneer zij eenmaal op de aarde zouden zijn, toegerust met het vermogen hun wil vrijelijk uit te oefenen, te kiezen het goede te volgen en het kwade te verwerpen of omgekeerd.

Wanneer wij dus lezen dat de Schrift zegt tot Farao: „Tot dit-zelve heb ik U verwekt, opdat Ik in u Mijn kracht bewijzen zou, en opdat Mijn naam verkondigd worde op de ganse aarde”, Zo ontfermt Hij Zich dan, diens Hij wil, en verhardt, dien Hij wil”, dan bedoelde Paulus daarmee niet te zeggen, dat God het hart van Farao verhardde, (zo staat het wel in het Oude Testament, doch de Profet Joseph Smith veranderde dit in

zijn Geinspireerde Herziening van de Bijbel in: „Farao verhardde zijn hart”) zodat deze niet anders *kon* zijn dan weerspanning, maar dat God, hem kennende, *deze* man in *die* tijd op de troon van Egypte plaatste. Het is eenvoudig absurd te menen dat God het hart van Farao zodanig veranderde, dat deze niet anders kon doen dan hij deed, waardoor dus God en niet hij schuldig zou zijn aan die weerspanning. Deze toestand had de uitstorting van de bekende plagen van Egypte tot gevolg. Met een wijs doel, dat God gedeeltelijk te kennen geeft, maar dat in zijn geheel ons begrip toch te boven gaat, hetgeen ons niet behoeft te veront-rusten, als wij Jesaja 55 : 8, 9 op-slaan.

Het is dan ook in die zin, namelijk van Zijn oneindige voorkennis en oneindige wijsheid, dat wij deze teksten uit Romeinen 9 moeten zien. En wat verzen 15 en 16 betreft: Deze willen niet anders zeggen dan dat wij in alles en niet in 't minst voor erbarming en ontferming, in onze zwakheden en ontoereikendheden geheel van Hem afhankelijk zijn. Paulus vond het bij het schrijven van die woorden niet nodig en dat is eigenlijk wel begrijpelijk - er bij te zeggen dat wij ten volle kunnen vertrouwen op de wijze waarop en over wie Hij zich wil ontfermen.

Ik geloof dat ik mij gevoegelijk kan onthouden van het noemen van voorbeelden van God's onfermende Liefde en Erbarming jegens Zijn kinderen op aarde, want de Schrift is er vol van, zowel het Oude als het Nieuwe Testament. Ik kan

evenwel niet nalaten te verwijzen naar Joh. 3 : 16, 17 en 10 : 11.

Tot slot van deze korte verhandeling nog een enkel woord over het 25ste vers, dat op de vragenstelster de indruk maakt alsof Paulus wil aantonen, dat God willekeurig handelt. Deze tekst, luidende: „Gelijk Hij ook in Hoséa zegt: Ik zal hetgeen Mijn volk niet was, Mijn volk noemen, en die niet bemind was, Mijn beminde.” wil niet anders zeggen dan dat God het Koninkrijk van de Joden wegens hun goddeloosheden zou wegnemen, hen niet langer als Zijn verbondsvolk zou erkennen, doch hen in het laatste der dagen weer zou aannemen. (Zie Zacharia 13 : 9; ook vers 6 en hoofdstuk 14).

De Heilige Geest - de gave van de Heilige Geest

Vervolgens kwam vragenstelster met deze onderwerpen aan.

Er blijkt nog steeds verwarring te heersen hierover en over onderwerpen, in verband hiermede.

Zij schrijft: „Gedurende het Pinksterfeest werd op de Apostelen de Heilige Geest uitgestort. Zij ontvingen toen dus de gave des Heiligen Geestes. . . .”

Hier komt de verwarring reeds tot uiting. Laat ons niet het onderscheid uit het oog verliezen tussen de Heilige Geest en de gave van de Heilige Geest.

Het laatste hadden zij reeds van Jezus ontvangen. Kort voor zijn hemelvaart, zeide Hij tot Zijn apostelen: „Vrede zij ulieden, gelijkewijs Mij de Vader gezonden heeft, zende Ik ook ulieden. En als Hij dit gezegd had, blies Hij op

hen, en zeide tot hen: Ontvangt den Heiligen Geest”. Let wel: Hij deed dit aan het einde van Zijn aardse zending; Zijn apostelen hadden nu een *andere* Trooster nodig dan Christus, Die hen tevoren in alle licht en waarheid had geleid, doch nu op het punt stond hen te verlaten. Vóór Zijn vertrek had Christus hen dus volledig toegerust met de volmacht in Zijn naam het Evangelie verder te verbreiden, maar: niet direct, want Hij beval hun, „dat zij van Jeruzalem niet scheiden zouden, maar verwachten de belofte des Vaders, die gij, zeide Hij, van Mij gehoord hebt”. De belofte namelijk, die wij in Joh. 14 : 16 en 26 vinden. Lucas zegt: „Blijft te Jeruzalem, totdat gij zult aangedaan zijn met kracht uit de hoogte”.

Het is dus niet juist te denken dat de apostelen op het Pinksterfeest de *gave* van de Heilige Geest ontvingen, doch de leiding, de ingeving, dat thans het ogenblik daar was, dat zij met kracht uit den hoge werden aangedaan en de belofte des Vaders aan hen werd vervuld. Hun werd duidelijk gemaakt dat zij hun zending moesten aanvangen, als bijzondere getuigen voor Christus in de wereld.

Dat dit juist op het Pinksterfeest moest gebeuren, is een bewijs van God's grote liefde en voorzienigheid jegens Zijn dienstknechten, die op de eerste dag een oogst van omtrent 3000 zielen kregen. Wat een stimulans! En wat een medewerkers!

Wat nu het geval van Cornelius betreft, over wie de lezeres thans vragen stelt in verband met Han-

delingen 10 : 44-48: deze inwerking van de Heilige Geest was tijdelijk, in tegenstelling tot het permanente geleide dat ons door handoplegging na de doop ons deel wordt, vooropgesteld natuurlijk dat wij dat permanente geleide niet door overtreding van de evangeliewetten verliezen. Hetzelfde geschiedt met allen die vóór hun doop (en vóór handoplegging dus) een getuigenis van de waarheid ontvangen. Dit getuigenis wordt hun door de Heilige Geest gegeven, want dat is Zijn functie: te getuigen van de Vader en de Zoon. Zoals gezegd, is deze inwerking van de Heilige Geest slechts tijdelijk. Had Cornelius, hadden allen die aldus de waarheid leerden kennen, dat getuigenis verworpen, zou die stem verder hebben gezwegen en

hun niet verder als geleide hebben gediend.

De vraag of Cornelius, indien hij had geweigerd zich te laten dopen, een zoon des verderfs zou zijn geworden, kan gevoegelijk met neen worden beantwoordt, want daar is meer voor nodig. (Zie Leringen van Joseph Smith blz. 380 en Hebr. 6 : 4-6; L. & V. 76 : 35).

Het zal voor allen wel duidelijk zijn, dat alleen leden van Christus' Kerk zonen of dochteren des verderfs kunnen worden, doch - en dat is eveneens duidelijk - niet alle. Buiten deze Kerk zijn er geen mensen die de Heilige Geest of gaven van de Heilige Geest bezitten.

Hetgeen nu ook wel duidelijk zal zijn voor hen, die beweren van wel.

A.D.J.

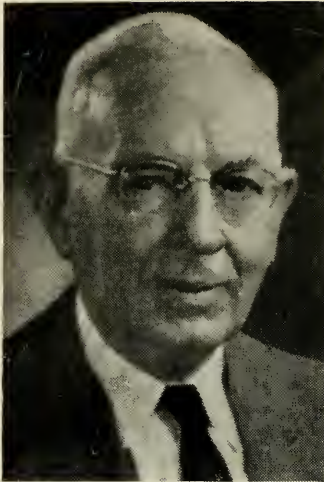
MORMOONSE JEUGD MAAKT EEN TOCHT VAN 6000 MIJL DOOR MEXICO

ONTARIO, CALIFORNIE. Vijf padvindders(verkenners) van de Upland Ward van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen volbrachten onlangs een avontuurlijke tocht van 6000 mijl (9000 km) door Mexico naar de ruïnes van de oude stad Palenque van de Maya's, voor de totale som van niet meer dan 60 dollar elk.

Na zes maanden zorgvuldige voorbereiding en het waarnemen van enige winstgevendende baantjes, waren zij in staat de tocht te ondernemen, terwijl zij uit eigen zak

maar een minimum behoeften bij te betalen.

De jongens en hun twee begeleiders Floyd Merrill en Darvel P. Allred, maakten de tocht van Ontario naar Mexico City, liftend in een vrachtauto, via El Paso, Texas en Ciudad Juarez. In Mexico City gingen zij per trein, zittend op harde houten banken, naar het uiterste zuiden van Mexico. Na hun aankomst in Palenque kampeerden zij op de pyramide van de tempel, waar de oude Maya's hun erediensden hielden. De terugreis ging over Guadalupe, Mazatlan en Nogales.

DE ZONDE TEGEN DE HEILIGE GEEST

VRAAG: „Zoudt U ons de betekenis willen verklaren van de verzen 26 en 27 in Leer & Verbonden 132? Sommigen zijn van mening dat wanneer een man en een vrouw voor tijd en alle eeuwigheid zijn gehuwd, hun niets kan beletten de beloofde zegeningen van verhoging te ontvangen, behalve wanneer zij tegen de Heilige Geest lasteren of onschuldig bloed vergieten. Anderen denken dat zulk een opvatting de herhaalde verklaring in de Schriften te niet doet, dat ieder mens naar zijn werken zal worden geoordeeld en beloofd”.

ANTWOORD: Uw vraag met betrekking tot wat in deze verzen is geschreven, wordt herhaaldelijk gesteld. Het is zeer betreurenswaardig dat zo vele goedwillende mensen worden verleid te denken dat wanneer zij in de tempel voor tijd en eeuwigheid zijn gehuwd, zij im-

DE VRAAG *van de maand*

beantwoord door

JOSEPH FIELDING SMITH,
President van de Raad der Twaalfen

★

muun worden voor de gevolgen van alle zonden behalve de lastering tegen de Heilige Geest of het vergieten van onschuldig bloed. Alle andere zonden *kunnen* worden vergeven, maar alleen op voorwaarde van ernstige en permanente bekering. In de Schrift wordt met het vergieten van onschuldig bloed bedoeld, dat men met de dood van Jezus Christus instemt en Hem openlijk ten schande maakt. Voor diegenen die het getuigenis van de Heilige Geest hebben gehad en desondanks met moordzuchtige haat tegen Zijn met gezag beklede dienstknechten strijden, is dit hetzelfde, want wat zij hun aandoen, doen zij ook Hem aan. Voor mensen die het licht van de Heilige Geest hebben ontvangen en zich daarvan afkeren en de waarheid met moordzuchtige haat bevechten en de bevoegdheid bezitten deze te verkondigen, is geen vergiffenis in deze wereld, noch in de toekomstige.

In het twaalfde hoofdstuk van Mattheus, verzen 31-32, zegt de Heer in wezen wat in bovengenoemde verzen van afdeling 132 wordt gezegd. De Geinspireerde

Vertaling van de Profeet Joseph Smith van deze verzen luidt als volgt:

Daarom zeg Ik u: alle zonde en lastering zullen de mensen, *die Mij ontvangen en zich bekeren*, worden vergeven, doch de lastering tegen de Heilige Geest zal de mensen niet worden vergeven. (Cursivering van de schrijver).

En wie ook enig woord zal hebben gesproken tegen de Zoon des Mensen, het zal hem worden vergeven; doch wie ook tegen de Heilige Geest spreekt, het zal hem niet worden vergeven; noch in deze wereld, noch in de toekomstige wereld.

De invloed van de Heilige Geest is het spreken van Geest tot Geest

De reden waarom lastering tegen Gods Zoon kan worden vergeven, zelfs wanneer de Zoon in een visioen of in een droom wordt geopenbaard, is omdat zodanige manifestatie de ziel niet zo diep beroert als het getuigenis van de Heilige Geest. De invloed van de Heilige Geest is het spreken van geest tot geest en maakt zulk een onuitwisbare indruk op de ziel dat deze wordt bekeerd en overtuigd, waartoe geen andere invloed in staat is. De Heilige Geest openbaart de waarheid op zodanige positieve wijze dat geen twijfel mogelijk is en is daarom veel indrukwekkender dan het zien met de ogen.

Lees wat Paulus in Hebr. 6 : 4-6 over onbekeerbaarheid zegt en wat Petrus in zijn zendbrief schrijft, waarvan de Geinspireerde Verta-

ling hier volgt:

Want wanneer zij door de kennis van de Heer en Heiland Jezus Christus aan de besmettingen der wereld zij ontkomen en daarin opnieuw verstrikt zijn geraakt en daardoor overwonnen worden, zo is het laatste einde voor hen erger dan het begin.

Want het zou voor hen beter zijn geweest de weg der gerechtigheid niet gekend te hebben dan, nadat zij die gekend hebben, zich van het heilig gebod dat hen gegeven is, af te keren. (2 Petr. 2 : 20-21).

Wij hebben sommigen wel eens horen zeggen dat iemand geen apostel van Jezus Christus kan zijn, indien hij Hem niet heeft gezien. Het feit is dat het getuigenis van de Geest veel meer indruk maakt en veel langer duurt dan een visioen dat het oog te zien krijgt. Dit wist de Heer, toen Hij zeide dat lastering tegen Hem kan worden vergeven, doch niet de lastering tegen de Heilige Geest. De Geinspireerde vertaling van 1 Joh. 5 : 16-17 luidt aldus:

Indien iemand een broeder ziet zondigen een zonde niet tot den dood, zal hij vragen en hij zal hem leven geven voor degenen die niet tot den dood zondigen. Er is een zonde tot den dood: Ik zeg niet dat hij daarvoor zal bidden. Alle ongerechtigheid is zonde: en er is een zonde niet tot den dood.

De zonde tot de dood

De zonde tot de dood is de onvergeeflijke zonde die voor degenen welke deze begaan, verbanning met de duivel en zijn engelen meebrengt

en de tweede dood wordt genoemd. Uit de woorden van Johannes begripen wij dat iedere zonde, behalve de zonde tot de dood, bij oprechte bekering kan worden vergeven.

Dit is in overeenstemming met wat in de Leer en Verbonden 76 : 31-36 staat geschreven, dat de lezer wordt verzocht op te slaan, en hier niet wordt overgenomen ter bekorting van dit artikel.

Hieruit blijkt dat alle overige mensen, welke zonden zij ook nog mogen hebben bedreven, tenslotte van de duivel en zijn engelen zullen zijn bevrijd. Wij moeten het feit echter niet uit het oog verliezen dat alle mensen naar hun werken zullen worden geoordeeld. Verlost te zijn van Satan en zijn engelen betekent niet dat allen het celestiale koninkrijk zullen binnengaan. Ofschoon van zijn macht bevrijd, zullen zij dat koninkrijk beërven, dat zij volgens hun werken verdienen. De overblijvende verzen van die afdeling vertellen ons dit. Sommigen, na verlost te zijn, zullen naar het telestiale koninkrijk gaan. Zij zullen de toorn Gods verduren, die het gehele duizendjarige rijk en tot het einde van de aarde zal duren, wanneer zij hun opstanding zullen ontvangen (L. & V. 76:98-107). Paulus zeide dat de laatste vijand die vernietigd moet worden, de dood is (1 Cor. 15:24-26). Zij die op de terrestriale wereld aanspraak mogen maken, komen voort na de komst van Jezus Christus. (L. & V. 88:99). Verlossing betekent dus niet dat zij het eeuwige leven in het celestiale koninkrijk zullen ontvangen.

Het is mogelijk zonden te begaan, waarvan men zich niet kan bekeren

Bekering is een gave van God. Het is voor de mens mogelijk zo te zondigen dat zij zich niet kunnen bekeren. Dit was zo met de Nephieten in de dagen van Mormon.

Van hen staat geschreven dat zij buiten de macht van bekering waren gekomen en willens en wetens zondigden (Helaman 13:38; Mormon 2:13-14; 5:16).

Lees ook wat Christus zelf over deze gevallen zegt in 3 Nephi 27:17-19.

De Heer spreekt zichzelf niet tegen. Daarom moeten wij wel tot de slotsom komen dat geen enkele zegen die ooit werd beloofd, de mensen zal worden gegeven zonder de eis van getrouwheid, of in geval van overtreding, een oprechte en nederige bekering. Ofschoon in de laatstgenoemde twee verzen niet over bekering wordt gesproken, is deze er zeker bij inbegrepen en moet deze in het licht van deze andere schriftuurplaatsen zo beschouwd worden. Het is dwaasheid voor elkeen, te denken dat de Heer hem een zegen heeft gegeven, die niet op getrouwheid is gegrond en ontvangen kan worden, of men zich heeft bekeerd of niet.

Beloften op getrouwheid gegrond

Daarom kunnen wij zeer positief zeggen dat al degenen die in de tempel voor tijd en eeuwigheid zijn gehuwd, hun zegeningen zullen

ontvangen en hun verbonden aangaan met deze beloften, gegrond op hun getrouwheid.

Indien het zo zij dat zij toch zondigen en hun geloften verbreken, doch niet tot de dood hebben gezondigd, dan zullen zij zich volledig en oprecht moeten bekeren, of anders zullen zij nooit de celestiale heerlijkheid ingaan. *Niemand die zich niet heeft bekeerd en in zijn zonden verblijft, zal ooit de heerlijkheden van het celestiale koninkrijk binnengaan.*

Laat ons zien of wij de juiste bedoeling van deze twee verzen kunnen ontdekken. Zoals gezegd is, berusten de zegeningen op getrouwheid. Onderstel dat een mens zijn geloften breekt en een afschuwelijke zonde bedrijft en daarna deze nederig en na veel gebed nalaat en met zijn ganse hart vergeving zoekt; wat zal van hem worden vereist, indien de begane zonde niet tot de dood is? De openbaring zegt: „in het vlees zullen zij worden verdeld, en tot aan de dag der verlossing aan de slagen van Satan worden overgeleverd, zegt de Heere God”. Welnu, waar is de mens

die zulk een prijs wil betalen? Indien een mens, die niet zulke geloften heeft afgelegd, dezelfde soort overtreding begaat en zich daarna zou bekeren en de waarheid aannemen, dan is van hem niet geschreven dat hij door hetzelfde verschrikkelijke oordeel moet gaan. Voor hem is de bekering voldoende zonder dat daar lijden en kwellingen op volgen. David pleegde een vreselijke misdaad en daarna bad hij zijn gehele leven lang om vergiffenis. Enkele van zijn psalmen geven uiting aan zijn zielestrijd; toch betaalt David nog steeds voor zijn zonde. Hij ontving de opstanding niet toen Jezus Christus was opgestaan. Petrus zeide dat zijn lichaam nog in het graf lag en de Profeet Joseph Smith heeft gezegd: „David zocht bekering met tranen, angstvallig van God's hand, wegens de moord op Uria, doch hij kon die alleen door de hel verkrijgen; hij verkreeg de belofte dat zijn ziel niet in de hel zou worden gelaten. Wederom vragen wij: „Wie wil een tijdlang met de duivel in de hel zijn, voordat hij van zijn zonden wordt gereinigd?

Laat schrapen wie dat wil, maar gij gedraagt u wijzer,
want leven voor het goud, dat geeft een ziel van ijzer.

Laurillard

Als men mij vraagt of ik optimistisch ben, antwoord ik dat mijn wetenschap pessimistisch is, maar mijn hoop en geloof optimistisch.

Albert Schweitzer

Reunie van de Melchizedekse Priesterschap in de Hollandse Ring

Precies een jaar na onze vorige „ouderlingen”-reunie kwamen de ouderlingen uit de gehele ring op 21 november j.l. weer voor een gezellig samenzijn bij elkaar in de Haagse Wijk. Ook nu was de letterlijke hoofdschotel van deze avond het diner, ditmaal voortreffelijk verzorgd door de Z.H.V.’s van Den Haag en Rotterdam-Noord. Bijna honderd ouderlingen en hun dames - een aanmerkelijke vooruitgang vergeleken bij vorig jaar - zaten aan feestelijk gedekte tafels en genoten van een rijk gevarieerd menu, maar ook van al het andere, wat het organiserende Melchizedekse Ring-Priesterschaps-Comité te bieden had. Voor het eten, „tje” begon, hadden de ouderlingen met hun dames eerst een uurtje de gelegenheid - al genietend van een zoutje en een borreltje (frisse limonade) en genoeglijk met elkaar babbelend - in de juiste stemming te komen, waarna het officiële gedeelte een aanvang nam met een warm woord van welkom van broeder P. Bodeman, die er zijn vreugde over uitsprak, dat er weer zovelen gehoor hadden gegeven aan de uitnodiging van het Comité deze reunie bij te wonen en allen een bijzonder prettige avond toewenste. Na het openingsgebed kreeg president Johan P. Jongkees als voorzitter van het Comité het woord. Hij memoreerde, hoe juist een jaar geleden aan de vooravond

van de ouderlingen - reunie 1963, een grote schok door de gehele wereld ging, toen bekend werd, dat de grote staatsman en president van de Ver. Staten John F. Kennedy door enkele geweeschoten dodelijk was getroffen. Opnieuw werd deze grote leider, alsmede onze goede broeder Otto, die ons eveneens eind vorig jaar is overleden, met een minuut stilte staande herdacht. Hierna ging een ringpresident wat dieper in op de materiële nood waarin sommige van onze broeders en zusters verkeren. Zij moeten worden gesteund, waartoe o.m. het vastengavenfonds dient. Helaas echter zijn vele leden nog niet voldoende doordrongen van de belangrijkheid van het vasten en het daarmee samenhangende vastengevegebod.

Onze ringpresident hoopte, dat spoedig, hiertoe aangespoord en gesteund door de Priesterschap,

Zuster Heyboer en Zuster Beute zorgen voor de „vele hongerige magen”.

de leden hun verantwoordelijkheid in dit opzicht nog beter zullen leren verstaan. President Jongkees eindigde zijn toespraak met broeder Kraayeveld nog even in het zonnetje te zetten, die op dinsdag 24 november 1964 79 jaar zou worden. Met een met overgave gezongen „Lang zal hij Leven” slo ten allen in de zaal zich aan bij deze hulde voor een beminnelijk mens als deze broeder-ouderling is. Hierna klonk geruime tijd alleen nog maar het gekletter van messen, lepens en vorken, af en toe onderbroken door tevreden gekout en goedkeurende opmerkingen over het gebodene van de tafelgenoten. Nadat de maaltijd eindelijk geëindigd was en allen nog wat stillertjes nagenoten, kwam het culturele aspect van deze avond aan de beurt in de vorm van de boeiende huisonderwijsfilm: „From Heaven and Home”. Hoewel de meesten, naar mag worden aangenomen, deze film al eens hadden gezien, was de hernieuwde kennismaking met de inhoud er van toch een zeer aangename. De kwaliteiten van deze film zijn onmiskenbaar en het onderwerp en het doorleefde spel van de in deze films optredende personen maken niet minder indruk dan

de eerste keer, dat men de film zag. Het was het belangrijke sluitstuk van een kostelijke avond en doet weer verlangen naar de volgende jaarlijkse ouderlingenreunie. Broeder Bodeman en president Th. van Lottum, president van het ouderlingenquorum in de Hollandse ring, die beiden een belangrijk aandeel in het welslagen van deze reunie hebben gehad, dankten in hun slotwoord allen, die hebben meegewerkt om van deze avond weer iets goeds te maken en vooral ook alle deelnemers aan deze bijeenkomst.

Het was inderdaad een vreugdevol samenzijn, daarvan moge ook dit stukje getuigen.

Onze bijzondere dank gaat tenslotte nog uit naar de Nederlandse zendingspresident en enkele zijner zendingelingen, die het Melchizedekse Ringpriesterschapscomité in staat stelde op deze reunie zulk een prachtige film te vertonen. Het was weer eens een hartverwarmend staaltje van samenwerking tussen ring- en zendingspresidentschap in Nederland, die elkander in ieder opzicht en op alle gebieden van de Kerk zo prachtig aanvullen tot heil van alle heiligen.

H. Gaster.

KORTE MEDEDELING

Zij, die foto's voor plaatsing in de Ster inzonden, kunnen die desgewenst aan het Hoofdkantoor terug vragen.

Hoe is de stand in Uw O.O.V.?

In het jaar 1875 werd de Onderlinge Ontwikkelingsvereniging opgericht door Brigham Young. Sinds de pionierstijd is deze organisatie uiterlijk veel veranderd. De jeugd is anders gekleed, de klasseindeling is anders en ook de manieren zijn anders. Het doel van de O.O.V. is echter hetzelfde gebleven. Nog altijd is een goede O.O.V. een ideale „broedplaats” voor jonge leiders in onze Kerk.

Is Uw O.O.V. zo'n „broedplaats” voor de jongeren van Uw Wijk of gemeente? Realiseert U zich wel eens dat U via het geïnspireerde O.O.V.-programma - prestatieprogramma, evangelielessen en activiteiten - leiders kunt maken van de aan U toevertrouwde kinderen van onze Hemelse Vader?

Helaas is de toestand in de O.O.V. in ons land nog verre van ideaal. Toch willen wij U een O.O.V. voorstellen die aan haar doel begint te beantwoorden. Wij halen daarom de Amsterdamse O.O.V. voor het voetlicht:

De leiders en leidsters van deze O.O.V. bezoeken regelmatig de instructievergaderingen, die de ring voor haar O.O.V.-werkers uitschrijft.

Zij houden maandelijks bestuursvergaderingen, waar gewerkt wordt om de O.O.V. zo goed mogelijk te doen slagen.

Zij onderhouden een goed contact met hun bisschoppen.

Zij vergeten het contact met hun Hemelse Vader niet.

Langzaam maar zeker zien zij hun werk met succes bekroond.

Opnieuw staat Amsterdam bovenaan de lijst van de onderscheidingen in ons taalgebied (Den Haag was no. 2).

Hun feestavonden zijn gezellig en worden goed bezocht: de voorbereiding van deze avonden is één van de redenen van het welslagen

Het Amsterdamse kader heeft een

pluim verdiend; het moet zich er echter van bewust blijven dat hun O.O.V. nog niet volmaakt is. Indien de Amsterdammers echter naar vooruitgang zullen blijven streven zal Onze Hemelse Vader hun moeite zeker belonen.

Gelukkig is ons opgevallen dat er O.O.V.'s zijn die, als zij zo doorgaan in het huidige O.O.V.-jaar, Amsterdam voorbij kunnen streven.

Hoe staat het met Uw O.O.V.? Allen, die geroepen zijn om een taak in de Kerk van Jezus Christus te vervullen, zullen zich eenmaal moeten verantwoorden voor de wijze waarop zij hun plichten zijn nagekomen.

Laten wij ons toch allen realiseren, broeders en zusters, dat wij niemand onnodig verloren mogen laten gaan voor het Koninkrijk van God. Ik weet zeker dat onze Hemelse Vader ons zal helpen: „Want ik weet dat de Here geen geboden aan de kinderen der mensen geeft, zonder tevens de weg voor hen te bereiden, zodat zij zullen kunnen volbrengen, wat Hij hun gebiedt.” (1 Nephi 3 : 7).

A. A. de Bruijn.

Niemand is zonder enige eigenschap, door de rechte aanwending waarvan hij zich verdienstelijk zou kunnen maken; en hij, die slechts tot weinig in staat is, moet zich haasten dat weinige te doen, opdat hij niet op één lijn gesteld worde met degenen, dit tot niets in staat zijn.

Dr. Johnson

HOE OUD IS DE AARDE?

(vervolg)

2. Radioactief koolstof (C 14) verkeert nog steeds in een opbouwperiode in de atmosfeer. Als de experimenten van verscheidene bekende scheikundigen, onder wie de Nobelprijswinnaar Willard F. Libby van DCLA, juist zijn, moet de formatiesnelheid van radioactief koolstof gelijk worden met zijn afbraaksnelheid in 30.000 jaar. Omdat de formaliteitsnelheid nog steeds de afbraaksnelheid te boven gaat, kan de aarde niet ouder zijn dan 30.000 jaar.

3. Hetzelfde probleem komt ter sprake waar het de heliumbalans in de atmosfeer betreft. Helium accumuleert snel genoeg om zijn concentratie in minder dan 20.000 jaar te verdubbelen. Omdat de totale hoeveelheid helium in de atmosfeer de hoeveelheid die in dit tijdsbestek zou accumuleren niet te boven gaat, is het onwaarschijnlijk dat de aarde zelfs maar 20.000 jaar oud kan zijn, aldus Dr. Cook.

Maar zijn tegenstanders wijzen op de zogenaamde uranium-thoriumlood "klok" die, volgens de geologen, aantoonde dat de aarde van hoge ouderdom is. Dr. Cook's antwoord is dat de gebruikelijke toepassing van deze proeven niet alleen inkonsekvent is met de gebruikelijke analysemethoden, maar ook aan een grondbeginsel dat door

door

PAUL CRACROFT,
Alumne Director
Universiteit van Utah.

metallurgen gebruikt wordt bij het zuiveren van metalen, voorbijgaat. Onzuiverheden, die bekend staan als „trace elements” (elementen dus die door hun minutieuze hoeveelheid als het ware „opgespoord” moeten worden, vert.) hebben de neiging in vloeibare staat te blijven verkeren tot het einde van het stollingsproces. Dit wordt genoemd „zone melting” (lokaal vloeibaar blijven, vert.) Indien deze natuurwet van kracht was zoals Dr. Cook gelooft dat ze gedurende het stollingsproces van de aarde van kracht was, zouden de trace elements - uranium, thorium, potasium, en rubidium - de laatste geweest zijn die gestold waren en de aardkost zou in hoge mate gelaagd geworden zijn gedurende dit proces.

Deze trace elements, die gemeten worden bij proeven met uranium-thorium-lood afbraakreeksen, zijn geconcentreerd in de oppervlakte van een jonge aarde. Als men de ouderdom moest proberen te bepalen die uitsluitend gebaseerd was op deze distributie en op de conventionele theorie dat de distributie in het begin hetzelfde was, zou het resultaat heel duidelijk een ou-

de aarde zijn, zelfs met een ouderdom van nul na de stolling.

Zo zijn een tweeënvijftig jaar oude theorie - plus de wetenschappelijke kennis en het letterlijke geloof van een Heilige der Laatste Dagen samengegaan om de opvattingen van de geologen ernstig in twijfel te trekken. Alle vragen zijn natuurlijk nog lang niet beantwoord,

maar de tijd zou heel wel kunnen komen dat de nu radikale inzichten van Dr. Melvin A. Cook het denken in de geologie zal veranderen en verruimen. Deze belangrijke stap zou des mensen kennis en haar toepassing voor zijn vooruitgang en toegenomen begrip voor de aarde waarop hij leeft, onafhankelijk van haar ouderdom, doen toeneemen.

De Haagse ZHV heeft op 7 november o.l.v. Zuster Elisabeth Boer met sukses een bazar georganiseerd.

Voor het grootste gedeelte was de „koopwaar” door de zusters met eigen handen vervaardigd.

Zuster Heyboer en Zuster van der Hoeve prijzen de waar aan.

Zuster Elisabeth Boer: „Deze mooie poppen kun je voor een prikje van mij kopen”. (Rechts van zuster Boer, zuster de Jong).

Nieuws uit de Hollandse Ring

De vierde, driemaandelijke Ringconferentie - 30 oktober/1 november

Deze conferentie stond in het teken van de O.O.V. en de Zondagschool. De ring mocht zich verheugen in het bezoek van de General Superintendent van de J.M.O.O.V. G. Carlos Smith alsmede van bestuursleden van de Algemene besturen van de J. V. O. O. V. en de Zondagsschool uit Salt Lake City, te weten: Zuster Pearl B. Johnson en Zuster Dinah Sorensen. Tijdens de vergaderingen op zaterdag 30 oktober ontvingen de Priesterschaps- en hulporganisatiebesturen zeer interessante en stimulerende instructies van onze bezoeker(s), die werden afgesloten met het vertonen van een boeiende film over het werk van de Zondagschool en de O.O.V., speciaal ten aanzien van het heractiveren van inactieve leden, en met een inspirerende toespraak van president Mark E. Petersen, lid van de Raad der Twaalven en president van de West Europese Zending, die de

conferentie presideerde.

De zondagvergaderingen vonden, als gewoonlijk, plaats in het Kerkgebouw Oosteinde te Rotterdam-Noord.

Traditiegetrouw had de Z.H.V. wederom op voortreffelijke wijze voor versterking van de inwendige mens gezorgd, zowel zaterdag te

Zuster de Bruin vertaalt de toespraak van zuster Petersen.

Een gedeelte van het Zusterskoor.

Zuster van Soest uit Amsterdam, vertaalt de toespraak van Zuster Sorensen; Vertegenwoordigster van het Alg. Zondagsschool Bestuur.

Den Haag als zondag te Rotterdam Noord, terwijl muzikale medewerking deze keer werd verleend door een koortje uit Den Haag o.l.v. zuster Heyboer en door de gecombineerde koren van Den Haag en Rotterdam Zuid o.d.v. zuster Nijsen. De vergaderingen werden op zaterdag geleid door de raadgevers in het ringpresidentschap, president Verbeek en president Schulders, op zondag door president Jongkees. Als teken voor de gasten traden op de ringsuperintendent van de J.M.O.O.V., broeder de Brijn en de ringpresidente van de J.V.O.O.V., zuster de Bruijn,

alsmede zuster van Soest uit Amsterdam Oost.

V.l.n.r.: President Jongkees, zuster Sorensen, broeder Carlos Smith: Superintendent-J.M.O.O.V. (hoofdbestuur, Salt Lake City), en zuster Johnson, vertegenwoordigster hoofdbestuur jonge vrouwen O.O.V., Salt Lake City.

IN BRAZILIË GROEIT DE KERK

Nieuws van de kerkelijke Informatiedienst

SAO PAULO, BRAZILIE. De groei van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in deze, grootste, Zuid-Amerikaanse natie, is volgens de woorden van de Braziliaanse Zendingspresident Wayne Beck „wonderbaarlijk” geweest, en de Kerkautoriteiten zien Brazilië als een toekomstig gebied van groot belang.

Gedurende de laatste 10 jaren is het aantal leden van de Kerk in Brazilië van 1600 in 1954 tot bijna 20.000 toegenomen. Er zijn ten naastebij 300 zendelingen, die ongeveer 4000 nieuwe bekeerlingen per jaar dopen.

President Beck zeide dat hoewel het merendeel van deze bekeringen het werk van Amerikanen is, het grootste gedeelte van de organisatie der Kerk in handen van „bekwame Braziliaanse leden” is gelegd. Volgens president Beck is dit de voornaamste factor die tot de groei en de ontwikkeling van de Kerk in dat gebied heeft bijgedragen.

De eerste Mormoonse zendelingen kwamen in 1931 in Brazilië aan; het land werd echter niet eerder als zendingsgebied geopend dan 25 mei 1935. Vóór die tijd was het een onderdeel van de Zuid-Amerikaanse zending met het hoofdkwartier in Buenos Aires, Argentinië.

Echtpaar Roelfsema 55 jaar getrouwd

Broeder Jacob Roelfsema (80) en zuster Meta Roelfsema-de Waard (76) herdachten 10 november j.l. het feit, dat zij 55 jaar geleden in het huwelijk traden. Het heuglijke feit werd 's avonds gevierd in de recreatiezaal van het kerkgebouw in Rotterdam-Noord, waar familieleden, kennissen en leden van de kerk aanwezig waren om samen met het bruidspaar het feest te vieren.

Na het welkomstlied en het openingsgebed zette broeder van der Torre de klok 55 jaar terug en vertelde hoe de bruidegom aan zijn vrouw is gekomen. Hoewel zijn ouders en zusters wel lid van de kerk waren, wilde hij zelf er aan-

vankelijk niet aan, maar van lieverlede besloot het bruidspaar na wikken en wegen over te gaan tot de doop.

Toen broeder en zuster Roelfsema vijf jaar lid van de kerk waren, gingen zij naar Amerika om daar in de tempel het eeuwig huwelijk te sluiten en tempelwerk te verrichten. Het was een moeilijke tijd in de U.S.A., zoals broeder Roelfsema zei. Maar geheel onverwachts keerde hij met zijn vrouw naar Rotterdam terug, waar het echtpaar hun 40-, 45-, en 50-jarig huwelijksfeest vierde.

Het werd een feestelijke avond met veel geschenken. Van de leden kreeg het bruidspaar, dat zichtbaar

ontroerd was, twee fauteuils, voetenbank, tafelkleed, theedoeken, handdoeken, glaswerk, schemerlampje en een volledige foto-reportage van het feest.

Van de Z.H.V.-zusters was er een mooie nest schalen, van het Ring-Z.H.V. presidentschap een doos met glaswerk en van het Ring-presidentschap een fruitmand. Zelfs bloemen, brieven en geschenken uit Utah.

Na het officiële gedeelte volgden enkele voordrachtnummers waarvan vooral de boerenklompdans, een kostelijke vertoning was. De

Z.H.V. zusters zongen verzoekliedertjes en we hoorden prachtig accordeonspelspel en we konden ook kijken naar een goochelnummer dat gebracht werd door de kleinzoon van het bruidspaar.

Ook de zendingen lieten zich niet onbetuigd en zongen heel toepasselijk „Ik heb eerbied voor jouw grijze haren”.

Aan het slot van de avond dankte de bruidegom allen die aan het welslagen van deze avond hadden medegewerkt, waarna de avond met gebed werd besloten.

Zuster N. A. Boom.

ZONNEHOEK

DE HEER SCHEPT DE MENS

GENESIS 2

Weet je waarom de Heer deze mooie aarde heeft gemaakt? Hij deed het om een tehuis voor Zijn kinderen te maken, die met Hem in Zijn hemelse woning hadden gewoond. Wij zijn enige van Zijn

kinderen en lang geleden woonden wij ook met Hem in de hemel.

Toen waren we allen geesten. Een geest ziet er net uit als wij, alleen heeft hij geen lichaam van vlees en

beenderen en bloed zoals wij nu hebben. De Heer, onze Vader, heeft een heerlijk lichaam van vlees en beenderen, en Hij wilde, dat ieder van ons, als Zijn kinderen, er ook één hebben. De enige manier, waarop wij een lichaam konden krijgen was, om op deze manier naar de aarde te komen. Onze Hemelse Vader riep ons allen tezamen in Zijn hemelse woning en legde ons dit alles uit, en zeide, dat als we het zouden willen, Hij ons voor dit doel naar de aarde zou zenden.

Wij juichten van vreugde.

Nadat Hij klaar was met het scheppen van de aarde, met al haar planten en dieren, kon Hij zijn kinderen erop plaatsen. De eersten, die Hij koos om af te dalen naar de aarde waren Adam en Eva. Hij maakte voor Adam een lichaam precies gelijk aan dat van Hemzelf. Daardoor weten we, dat onze Hemelse Vader op ons lijkt en wij op Hem. Maar het lichaam van de Heer is heel mooi en kan nooit sterven. Ook wij zullen als Hij zijn als wij deze aarde verlaten hebben en onze lichamen rein en zuiver houden en net zo leven, als Hij ons vertelt.

Toen de Heer een lichaam voor Adam had gemaakt, plaatste Hij Adam erin. Je moet weten, dat het lichaam alleen maar een huis voor de geest is om daarin te wonen.

Als onze lichamen sterven, gaan onze geesten eruit en keren terug tot God.

Toen Adam's geest in zijn lichaam werd geplaatst, begon hij te ademen en werd hij de eerste mens.

De Heer wist, dat het niet goed voor Adam was om alleen op de aarde te leven en daarom maakte Hij een lichaam voor Eva, één van zijn dochters, en plaatste haar erin, Toen werd zij de eerste vrouw op de aarde. De Heer bracht Eva naar Adam en gaf haar aan hem tot zijn vrouw.

Toen gaf Hij hun het gebod om kinderen te hebben, zodat nog meer geesten naar de aarde zouden kunnen komen om hier een sterfelijk leven te kunnen leiden.

Toen vertelde de Heer aan Adam en Eva, dat zij het land moesten bewerken en het mooier moesten maken. Hij maakte een tuin in het éne deel van de aarde en noemde het Eden. Hij nam Adam en Eva mee naar deze hof, gaf het hun als een tehuis en vertelde hun ervoor te zorgen.

Het was een prachtige hof, vol met allerlei bloemen en bomen. Er waren ook vele dieren, maar zij waren niet wild en vochten ook niet met elkander. Alles was vredig en rustig en de tuin was als een hemel. Leeuwen en tijgers waren niet boosaardig, zoals nu, maar waren lief en speels als kleine poesjes. Dat was ook het geval met alle andere dieren. Er was ook geen ziekte en geen dood. Alles wat er was maakte de mensen gelukkig. En in zulk een prachtige omgeving begonnen Adam en Eva hun aardse leven!

HET JEUGDWERK

Gedurende de maand december worden er drie Jeugdwerkvergaderingen gehouden. De eerste twee zijn de gebruikelijke Jeugdwerkdagen van het rooster met speciaal uiteengezette lessen. De derde week wordt er een Jeugdwerk-Kerstfeestje gehouden. Dit kan op de gewone Jeugdwerk-tijd gehouden worden of op een andere tijd, waarop allen aanwezig kunnen zijn. (Zie november Jeugdwerkbladzijde, waarbij het te geven Kerstfeestje wordt omschreven.) Gedurende de Kerstweek zal er geen Jeugdwerk worden gehouden, maar de kinderen worden aangemoedigd om de waarachtige geest van het Kerstfeest bij zich thuis en in hun harten in deze vacantiетijd met zich mee te dragen.

In verband met de gewone december-Jeugdwerkdagen moeten de kinderen ieder een cadeautje maken om aan iemand te geven. Gebruik de voorstellen in uw les-

boek of gebruik naar vrije wil eenvoudige, eigen ideeën die niet te duur mogen uitvallen.

Het is nu de tijd om te kijken naar het komende Jeugdwerk-jaar. Gedurende januari, wanneer het weer kouder wordt en de dagen kort zijn, komen de kinderen dikwijls niet naar het Jeugdwerk. Dit is dus de tijd om het Jeugdwerk voor de kinderen aantrekkelijk te maken en hun een groter verlangen te geven om aanwezig te zijn. Gebruik uw vrije tijd in de vakantie om presentiekaarten klaar te maken, die de belangstelling van de kinderen zullen stimuleren. Gebruik fleurige kerstkaarten en feestelijk pakkpapier van cadeautjes, enz. om de presentiekaarten aantrekkelijk te maken. Elke klas moet zo'n presentiekaart klaar hebben om op de eerste dag van het Jeugdwerk in januari te kunnen gebruiken. Hieronder volgen enige suggesties:

PILOOT BRENG EEN VRIENDKAART MEE

Maak een stel papieren Piloot vleugels voor elk kind van uw klas. (Zie tekening) Trek een cirkel in het middel van de vleugels. Schrijf in de bovenste helft van de cirkel de naam van een kind. In de onderste helft met hoofdletters BEV, wat betekent „Breng een Vriend” naar het Jeugdwerk. Verdeel een stuk papier in twee kolommen van ongeveer 20 bij 30 cm. Schrijf boven de ene kolom „In opleiding” en boven de andere „In de vlucht”.

Aan het begin van elke Jeugdwerkklas zullen alle vleugels in de „In opleiding” afdeling van de kaart worden geprikt. Als de presentie-lijst wordt afgeroepen, zal elk kind, dat die dag een vriend meegenomen heeft naar het Jeugdwerk, zijn vleugels van het „In opleiding” gedeelte naar de „In de vlucht” kolom mogen overbrengen. De vleugels kunnen met spelden, punaises of stukjes plakband, die met de kleverige kant naar buiten

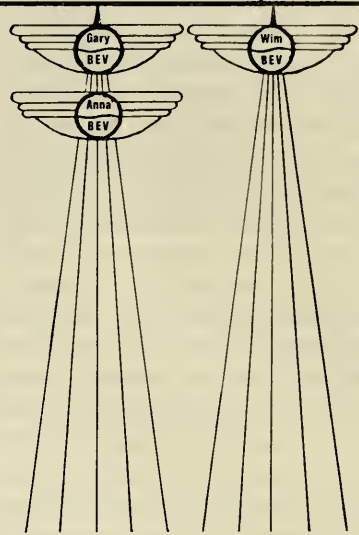
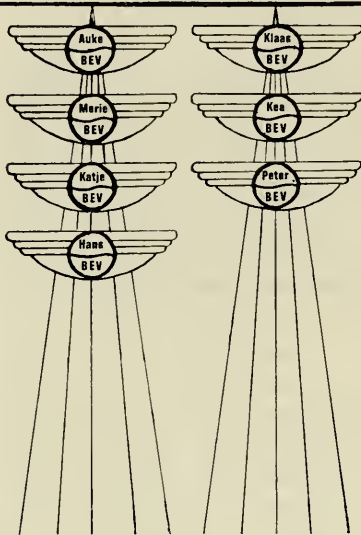
B.E.V. Pilot Kaart

In opleiding

In de vlucht

IK KWAM NAAR HET JEUGDWERK

IK NAM EEN VRIEND MEE NAAR HET JEUGDWERK

op de vleugels zijn geplakt, worden bevestigd.

Na het Jeugdwerk brengt de leraar alle vleugels van elk kind weer

terug naar het „In opleiding” gedeelte van de kaart, zodat ze de volgende week weer kunnen worden gebruikt.

BELOOFDE LANDKAART

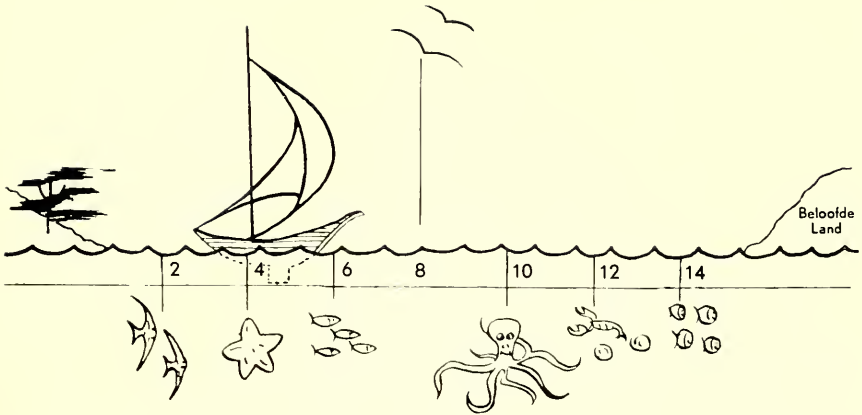
Deze kaart kan door elke groep worden gebruikt, of kan ook worden gebruikt voor het hele Jeugdwerk, als dit niet te groot is.

Een stuk papier van ongeveer 25 bij 35 cm. wordt door een golvende lijn, die water moet aanduiden, op ongeveer tien cm. van onderen horizontaal in tweeën verdeeld. Knip een strook van ongeveer 2 cm breed en plak deze zó op het vel papier, dat de bovenkant van de strook gelijk loopt met de bovenkant van de golven. Deze boven-

kant moet echter vrij blijven (dus niet vastgeplakt), zodat een klein papieren bootje met een onderkantje achter deze bovenkant kan worden geschoven. (Zie tekening).

Verdeel het water in stukjes van ongeveer 4 cm. Schrijf bij de eerste afscheiding aan de linkerkant van de kaart het kleinste aantal kinderen, dat u op het Jeugdwerk kunt verwachten. Schrijf aan de andere kant van de kaart op de laatste afscheiding het cijfer, dat het grootste aantal kinderen aan-

JAN	FEB	MAR	APR	MEI	JUN
1	7	6	3	1	5
8	14	13	10	8	12
15	21	20	17	15	19
22	28	27	24	22	26
29				29	

geeft, dat u zou kunnen verwachten. Schrijf op de tssenliggende afscheidingen cijfers tussen de grootste en de kleinste, oplopend met 2 of vijf, al naar gelang de grootte van uw Jeugdwerk. Maar bovenaan de kaart een kalender met de data van elke maand, waarop het Jeugdwerk wordt gehouden. Laat op elke Jeugdwerkdag een kind een kringetje om de datum op de kalender zetten. Hij moet een kleurpottlood gebruiken, als het aantal aanwezigen groter is dan de vorige week.

Hij moet een zwart of bruin pottlood gebruiken, als het aantal aan-

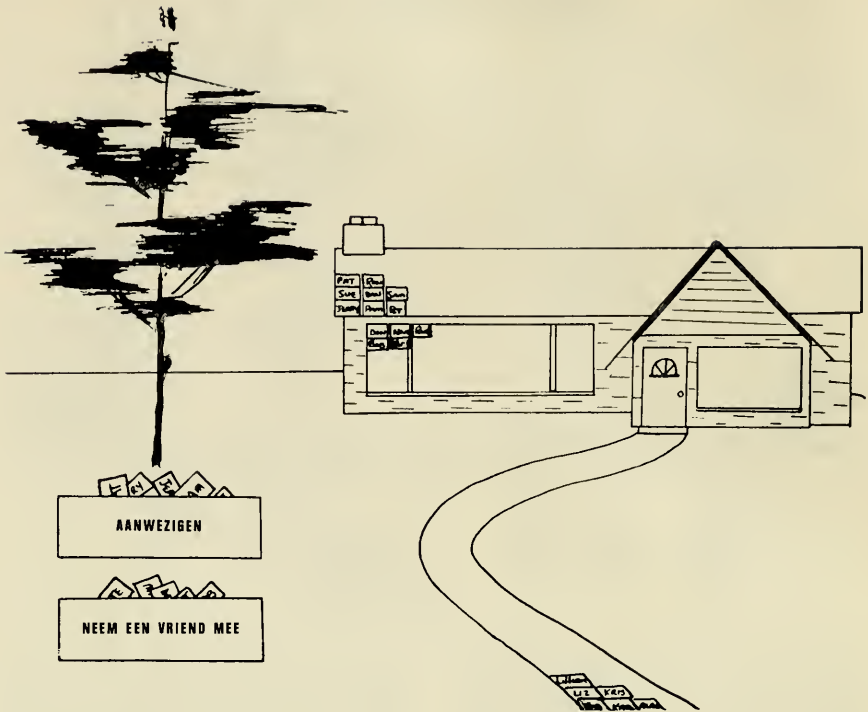
wezigen minder is dan de vorige week. Kies een kind uit om de boot over het water te bewegen, om aan te geven, hoeveel kinderen er die dag aanwezig zijn.

Het doel is, de boot van de ene kant van het water naar het Belofde Land aan de andere kant te krijgen. Men kan vaak de hele sfeer in het Jeugdwerk veranderen, als de kinderen weten, dat een eerbiedig kind zal worden gekozen om de boot op de juiste plaats te brengen, of om op die dag een kringetje om de datum op de kalender te tekenen. (Voeg de tekening van de Belofde Landkaart bij).

LIHOMA THUISKAART

Deze kaart wordt gemaakt door het Lihomahuis op een stuk papier te tekenen, dat ongeveer 15 cm. breder is dan het huis. Kleur

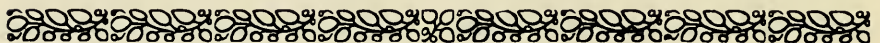
het huis en maak het zo aantrekkelijk mogelijk. Als u geen Lihoma huis hebt, teken dan een gewoon huis. Maak een wegje naar de deur.

Maak twee stukjes papier van ongeveer 8 bij 3 cm. en plak deze met de bovenkant open op de open ruimte links op het papier naast het huis, zodat ze daar twee zakjes vormen. Vul elk zakje met kleine stukjes papier. Het bovenste zakje moet papier bevatten van dezelfde kleur als het dak van het huis, het onderste zakje van dezelfde kleur als het wegje naar het huis. Elke keer, dat een meisje op het Jeugdwerk komt, kan zij een stukje papier van het bovenste zakje nemen, haar naam erop schrijven en het op het dak van het huis plakken. Elke keer, dat ze een vriendje of vriendinnetje mee naar

het Jeugdwerk neemt, mogen zowel zij als het vriendje of vriendinnetje, dat mee naar het Jeugdwerk kwam, hun namen op stukjes papier uit het onderste zakje schrijven en op het wegje plakken, hetgeen betekent, dat zij op de weg zijn, die leidt naar het Lihoma huis van werkelijk geluk in het Evangelie. (Zie tekeningen)

Elk van deze kaarten kan gedurende twee of drie maanden worden gebruikt, of zó lang, tot de kinderen hun belangstelling er in verloren hebben. Als het zover is, ontwerp dan een nieuwe kaart of een ander idee, om de kinderen aan te moedigen altijd aanwezig te zijn.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING en de hollandsse ring

GEDOOPT

AMERSFOORT

Truin, Wendy Maureen; 16 oktober 1964
van Vulpen, Catharina Jacoba; 29 oktober 1964

HEERLEN

Curfs-Wachelder, Katharina; 6 november 1964

UTRECHT

Stam-Ebbeler, Olga Elisabeth Editha; 19 november 1964
Vreeswijk-Ballendux, Maria Christina Françoise; 17 september 1964

ZEIST

van Beek, Wouter Eildert Albert; 5 november 1964

GEDOOPT IN DE HOLLANDSE RING

DEN HAAG

Dol, Hendrik, 6 augustus 1964
Dol-de Ruiter, Maartje Elisabeth; 6 augustus 1964
Junggeburth-Blakenburg, Hendrika Johanna; 12 november 1964
Oetgens, van Waveren Pancras Clifford-Heyblondt, Annie; 15 oktober 1964
Stanner, Naatje; 12 november 1964
van de Wall-Weijzing, Jeanette Mathilda; 27 oktober 1964

DORDRECHT

Smaal, Zoetje; 13 november 1964

ROTTERDAM ZUID

Koek, Tonia Alida Geridina; 13 november 1964

SCHIEDAM-VLAARDINGEN

Kluit, Leen Arie; 15 november 1964
Thomassen, Iris Agnes; 15 november 1964

VERHOGING IN HET PRIESTERSCHAP

AMERSFOORT

Heller, Iwan Petro; 1 november 1964 tot diaken

„De Ster”

Hollander, Abraham; 25 oktober 1964 tot ouderling
Willemztein, Leendert; 11 oktober 1964 tot leraar
de Vries, Johan Willy; 25 oktober 1964 tot ouderling

ANTWERPEN

Tuffin, Mark Felix; 1 november 1964 tot leraar

BRUSSEL

Coelus, Marc Georges Kamiel; 25 september 1964 tot diaken

ENSCHEDI

Hulskers, Albert; 8 november 1964 tot diaken

DEN HAAG

Dol, Hendrik; 18 oktober 1964 tot diaken

HEERLEN

Vollemans, Jacob Jr.; 6 september 1964 tot diaken

EINDHOVEN

Blom, Jan Adriaan; 17 september 1964 tot diaken

LEEUWARDEN

Dorenbosch, Thijs Jacob; 27 september 1964 tot priester

SNEEK

Feringa, Hendrik; 1 november 1964 tot leraar

ZEIST

van Beek, Wouter Eildert Albert; 15 november 1964 tot diaken

INGEZEGEND

AMERSFOORT

Heller, Jack Geoffery; 1 november 1964

HAARLEM

Veenstra, Hans; 1 november 1964

HEERLEN

Vollemans, Margaretha Elisabeth Johanna Willemina; 6 september 1964
Vollemans, Jacob Willem Jan; 6 september 1964

DEN HELDER

Bais, Pieter Hubertus; 3 februari 1964
Rijnsburger, Jacques Jean; 3 mei 1964

MECHELEN

Pardaen, Alexandra; 5 juli 1964

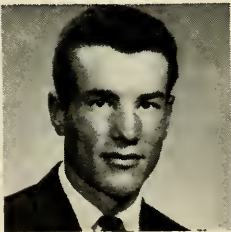
OVERGEPLAATST

Gilbert, Paul E.; van Zuid Zone naar Hoofdkantoor
Hardy, Richard; van Hoofdkantoor naar Belgische Zone
De Hart, Craig; van Zuid Zone naar Zuid Zone in andere functie
Bumble, David; van Utrecht naar Noord Zone
Lasson, Richard; van Amsterdam Oost naar Utrecht
Stevenson, David; van Utrecht naar Eindhoven
Jeppsen, Bryce; van Utrecht naar Hoofdkantoor
Steenblik, Louis; van Brussel naar Zuid Zone
Vander Meyden, Jaycee; van Den Helder naar Zwolle
Nell, Louis; van Zwolle naar Den Helder
Hacking, Thomas; van Amsterdam West naar Amsterdam Oost
Hathaway, Denton; van Eindhoven naar Amsterdam Oost
Vander Veur, Martinus; van Haarlem naar Amsterdam West
Lundquist, Karl; van Utrecht naar Eindhoven
Themmen, Michael; van Amsterdam West naar Rotterdam Zuid
Allen, Ralph; Amsterdam Oost naar Dordrecht
Vander Laan, Henry, van Ede naar Rotterdam Noord
Leydsman, Raymond; van Den Haag naar Utrecht
Palache, Alma; van Almelo naar Utrecht
Van Hulton, Gerardus; van Leeuwarden naar Den Haag
Klomp, Robert; van Alkmaar naar Almelo
De Hart, Brian; van Zeist naar Arnhem
Brown, Ronald; van Harlingen naar Ede
Claus, Johannes; van Rotterdam Zuid naar Leeuwarden
Visser, Michael; van Haarlem naar Harlingen
Groen, Dirk; van Dordrecht naar Antwerpen
Noorda, Bert; van Arnhem naar Heerlen
Anderson, John; van Amsterdam West naar Geleen
Sharbaugh, Raymond; van Den Haag naar Geleen
Jones, John; van Beverwijk naar Hoofdkantoor
Overdiek, Martinus; van Beverwijk naar Den Helder
Nell, Louis; van Den Helder naar Hoofdkantoor
Nell, Louis; van Hoofdkantoor naar Eindhoven
Nell, Louis; van Eindhoven naar Hoofdkantoor
Adams, Golden; van Harlingen naar Hoofdkantoor
Fuit, John; van Eindhoven naar Ziekenhuis
Fuit, John; van Ziekenhuis naar Eindhoven
Vander Hoof, George; van Ede naar Noordoost Zone
Goebel, G. Edward; van Noordoost Zone naar Den Helder
Overdiek, Martinus; van Den Helder naar Beverwijk

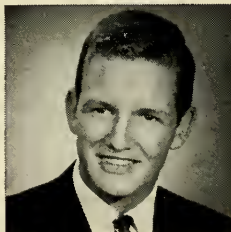
Chester, Daniel; van Gouda naar Beverwijk
Worthington, Elvin; van Zeist naar Gouda
Atwood, Steven; van Rotterdam Zuid naar Groningen
Miner, Lewis; van Amersfoort naar Rotterdam Zuid
Boekweg, David; van Groningen naar Amersfoort
Hart, Auke; van Hoofdkantoor naar Dordrecht
Tanner, David; van Brussel naar Harlingen
Campbell, Delton; van Maastricht naar Brussel
Jensen, Robert; van Dordrecht naar Maastricht
Siekman, Rigdje; van Huizen naar Bussum
Beekhuizen, Willy; van Bussum naar Hoofdkantoor
Pace, Allen; van Zendingsschool naar Alkmaar
Huffaker, James; van Zendingsschool naar Haarlem
Bingham, Raymond; van Zendingsschool naar Haarlem
Bateman, Arnold; van Zendingsschool naar Amsterdam Oost
Karren, Ronald; van Zendingsschool naar Amsterdam West
Rowles, David; van Zendingsschool naar Amsterdam West
Crookston, Garr; van Zendingsschool naar Zeist
Willie, Don; van Zendingsschool naar Utrecht
Winters, Larry; van Zendingsschool naar Den Haag
Stuart, Stephen; van Zendingsschool naar Ede
Montgomery, Michael; van Zendingsschool naar Zeist

AANGEKOMEN

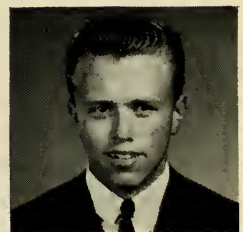
Bateman, Arnold J.; van Etna, Wyoming
Bingham, Heber Raymond; van Casa Grande, Arizona
Crookston, Garr J.; van Hyrum, Utah
Huffaker, James K.; van Clearfield, Utah
Karren, Ronald; van Lewiston, Utah
Pace, Allen Leroy; van Provo, Utah
Rowles, David B.; van Las Vegas, Nevada
Willie, Don A.; van Hyrum, Utah
Winters, Larry L.; van Coalville, Utah
Montgomery, Michael Dan; van Riverton, Utah
Stuart, Stephan C.; van Inkom, Idaho

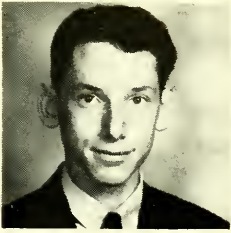
A. J. Bateman

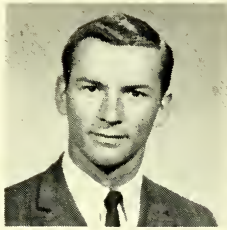
H. R. Bingham

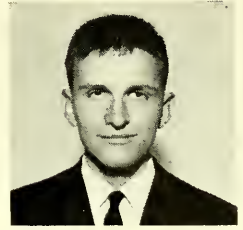
G. J. Crookston

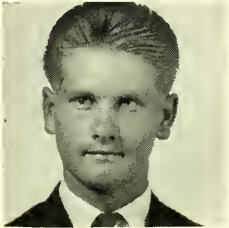
J. K. Huffaker

R. Karren

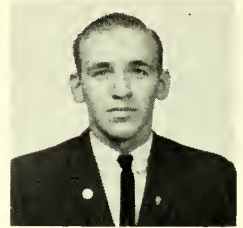
M. D. Montgomery

A. L. Pace

D. B. Rowles

S. C. Stuart

D. A. Willie

L. L. Winters

VERTROKKEN

Barker, Paul Ralph; aangekomen 15 mei 1962; vertrokken 13 november 1964. Werkzaam geweest: Apeldoorn, Zaandam, Amsterdam West, Den Haag Zuid, Arnhem, Eindhoven, Rotterdam Zuid, Noord Zone.

Callister, Richard Scott; aangekomen 15 mei 1962; vertrokken 13 november 1964. Werkzaam geweest: Amsterdam Zuid, Apeldoorn, Arnhem, Den Haag, Noord, Utrecht, Belgische Zone.

Vander Wall, Robert, Allen; aangekomen 15 mei 1962, vertrokken 13 november 1964. Werkzaam geweest: Arnhem, Groningen, Hilversum, Den Helder, Amsterdam West, Deventer, Maastricht, Heerlen.

Senzee, Douglas Charles; aangekomen 15 mei 1962, vertrokken 13 november 1964. Werkzaam geweest: Den Haag Noord, Amsterdam, Amsterdam West, Antwerpen, Mechelen, Harlingen, Rotterdam Zuid.

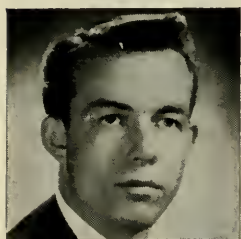
„De Ster”

Wolthuis, Gerrit W.; aangekomen 15 mei 1962, vertrokken 13 november 1964. Werkzaam geweest: Enschede, Amsterdam Zuid, Nijmegen, Antwerpen, Groningen, Leeuwarden, Hoofdkantoor, Rotterdam Noord.

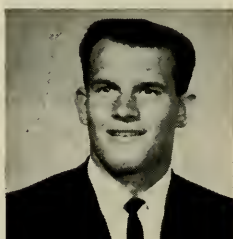
Doxey, Robert Thomas; aangekomen 15 mei 1962, vertrokken 13 november 1964. Werkzaam geweest: Zeist, Den Haag Zuid, Antwerpen, Ede, Apeldoorn, Eindhoven.

James, Raymond Allen Jr.; aangekomen 15 mei 1962; vertrokken 13 november 1964. Werkzaam geweest: Rotterdam Noord, Antwerpen, Harlingen, Hengelo, Schiedam, Mechelen, Hoofdkantoor.

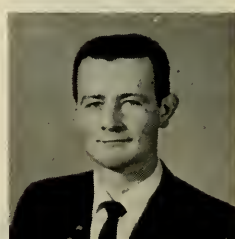
Jones, John L.; aangekomen 21 augustus 1962 vertrokken 21 november 1964. Werkzaam geweest: Gouda, Assen, Ede, Breda, Dordrecht, Leeuwarden, Hoofdkantoor, Amsterdam, Beverwijk.

P. R. Barker

R. S. Callister

R. T. Doxey

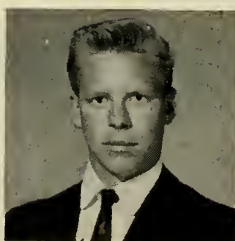
D. C. Senzee

J. L. Jones

R. A. James

R. A. Vander Wall

G. W. Wolthuis